

9A:10

Behovet av renvattenförsörjning för fritidsfastighet inom område för permanent bebyggelse har ansetts med större fördel kunna tillgodoses genom anslutning till allmän va-anläggning än genom borrhning av ny renvattenbrunn på fastigheten. Fastighetens markförhållanden och beskaffenhet i övrigt har bedömts vara sådana att behov av dagvattenavledning inte förelegat. Fastighetens ägare har därför ålagts att betala avgifter för renvattenanslutning men inte för dagvattenavledning.

E.L. ägde en fastighet i Hässleholms kommun. Fastigheten är belägen inom verksamhetsområdet för Hässleholms kommuns allmänna va-anläggning. Fastigheten, vars tomtyta utgör 2 623 m², är sedan 1800-talet bebyggd med ett bostadshus. Huset består av 1,5 plan. Det undre planet upptar omkring 60 m² och det övre planet 30-40 m². Va-installationerna inom byggnaden utgörs av tappkran jämte avlopp i ett kök på det nedre bostadsplanet. Avloppsvattnet leds till två slambrunnar inom fastigheten. På fastigheten finns utöver bostadshuset ett uthus, vilket används som vedbod och tvättstuga, samt en torrtoalett. Bostadshuset är vinterbonat men används uteslutande som fritidsbostad under såväl sommar- som vinterhalvåret. För det område inom vilket fastigheten ligger gäller fastställd byggnadsplan. Området är bebyggt med huvudsakligen permanentbostäder.

I räkning, daterad den 30 augusti 1976, påförde kommunen E.L. en anläggningsavgift enligt gällande va-taxa avseende fastigheten på sammanlagt 4 400 kr.

Kommunen yrkade förpliktande för E.L. att till kommunen utge avgiften jämte ränta.

E.L. bestred yrkandet utom såvitt avser avgiftsskyldighet för anslutning till spillvattennätet och för avledande av dagvatten från allmän plats.

Kommunen anförde: Förbindelsepunkt för renvatten-, spillvatten- och dagvattenanslutning upprättades 1973 och E.L. underrättades samma år om punktens belägenhet. Fastigheten har behov av anordningar för vattenförsörjning och avlopp, innefattande avledande av såväl spillvatten som dag- och dräneringsvatten. Behovet kan inte med större fördel tillgodoses på annat sätt än genom den allmänna va-anläggningen. Här-till kommer att en del av den yrkade avgiften utgör sådan avgift varom stadgas i 10 § va-lagen.

E.L. anförde: Det medges att avgiftsskyldighet föreligger för dels anslutning till spillvattennätet, dels avledande av dagvatten från gata. Vad gäller renvatten vitsordas att fastigheten har behov av anordning för vattenförsörjning. Behovet kan emellertid med större fördel tillgodoses på annat sätt än genom anslutning till va-anläggningen. På fastigheten finns en grävd brunn vilken numera sinat, enligt E.L:s förmenande till följd av kommunens arbeten med ledningar i närheten av fastigheten. Förutsättningar finns att fördjupa brunnen genom ytterligare grävning varvid vatten eventuellt ånyo kan anträffas. Brunnen har funnits på fastigheten under en mycket lång tid och har under den tid E.L:s föräldrar bebott fastigheten året runt kunnat tillgodose omkring tio

personers vattenbehov. Möjligheter torde dessutom föreligga att gräva en helt ny brunn på fastigheten. Det mest realistiska alternativet vore emellertid förmodligen att låta anordna en djupborrad brunn. Enligt inhämtat anbud skulle kostnaden för en sådan brunn för närvarande uppgå till omkring 15 000 kr. Visserligen lämnas inte några garantier för att vatten därvid skulle påträffas men det torde kunna påstås att fastighetens vattenbehov kommer att kunna tillgodoses genom en dylik brunnborrning. Även om en sådan åtgärd således skulle bli relativt dyr måste beaktas att fastighetsägaren därigenom skulle undgå att erlagga såväl anläggningsavgift för anslutning till det allmänna renvattennätet som årliga bruksavgifter. Fastigheten har inte något som helst behov av dagvattenanslutning. Fastigheten är flack och lutar något mot intilliggande riksväg. Under markytan ryms huvudsakligen grus och sand. På tomten finns en del gräsmattor och träd. Ett mindre område kring bostadshuset utgör anlagd trädgård. Resten är naturtomt. Dräneringsledningar finns inte anlagda runt bostadshuset. Detta förhållande har emellertid aldrig föranlett några problem. Allt dagvatten avleds genom markinfiltration.

Kommunen genmälde: Det anbud som E.L. erhållit i fråga om brunnborrning innehåller inte någon garanti i fråga om vattentillgång. Dessutom måste anbudet bedömas som synnerligen oförmånligt i förhållande till den del av det i målet yrkade beloppet som avser anslutning till renvattenledningen.

Va-nämnden yttrade:

Enligt 9 § lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar är ägare till fastighet inom sådan anläggnings verksamhetsområde skyldig att betala avgifter till anläggningens huvudman, om fastigheten har behov av anordningar för vattenförsörjning och avlopp samt behovet inte kan med större fördel tillgodoses på annat sätt. I 10 § samma lag föreskrivs att huvudman för allmän va-anläggning har rätt att av ägare till sådan fastighet inom stadsplan eller byggnadsplan som är avsedd för bebyggande ta ut avgifter för avledande genom anläggningen av vatten från gata, väg eller annan allmän plats inom planområdet. Sådan avgift får emellertid inte tas ut innan åtgärder för avledandet blivit utförda.

I målet föreligger inte någon tvist vad gäller avgiftsskyldighet för anslutning till det allmänna spillvattennätet och vad beträffar avgiftsskyldighet för avledande av dagvatten från allmän plats. Parterna är vidare ense om att fastigheten har behov av anordningar för vattenförsörjning. E.L. har emellertid gjort gällande att behovet med större fördel kan tillgodoses på annat sätt än genom anslutning till va-anläggningen.

Frågan om hur fastighetens vattenbehov med största fördel kan tillgodoses skall bedömas efter objektiva grunder och med beaktande av fastighetens va-behov på längre sikt. Fastigheten ligger inom område med byggnadsplan där bebyggelsen huvudsakligen utgörs av permanentbostäder. Fastigheten utnyttjas visserligen numera endast som fritidsbostad men det har inte framkommit att det skulle föreligga något hinder emot att

bruka densamma för helårsbosättning. För närvarande saknas tillgång till vatten inom fastigheten. Det måste antas att en lösning av vattenfrågan på enskild väg i form av brunnborrning eller liknande är förenad med sådana osäkerhetsmoment och kostnader att det inte kan anses att fastighetens behov av vattenförsörjning kan med större fördel tillgodoses på detta sätt än genom kommunens anläggning. E.L. kan därför inte undgå avgiftsskyldighet för renvatten.

Vid beaktande av de uppgifter som E.L. lämnat i fråga om fastighetens markförhållanden och beskaffenhet i övrigt finner Va-nämnden att i målet inte framkommit tillräckliga skäl att ålägga E.L. betalningsskyldighet även för dagvatten från fastighet.

Vid nu angivna förhållanden och då i va-taxan föreskrivs att 30 % av i taxan bestämd grundavgift, vilken avgift är 800 kr, skall avräknas då avgiftsskyldighet för dagvattenavrinning från fastighet inte föreligger skall E.L. förpliktas att till kommunen utge 4 160 kr jämte ränta.

Va-nämnden biföll på det sättet kommunens talan att E.L. förpliktades att utge 4 160 kr jämte ränta.

Beslut: 1979-03-02, BVA 22

Mål nr: VA 164/77